

Vil den menneskelige race handle for at stoppe hungersnøden?

Den 18. Okt. (EIRNS) – Ifølge David Beasley, administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, har der allerede været 7 millioner dødsfald i år, foruden 1 million COVID-19-dødsfald. Han har advaret om, at medmindre der umiddelbart foretages akutte handlinger, kan tab af menneskeliv på grund af hungersnød snart nå det han kalder "bibelske proportioner" på 300.000 om dagen. Kan verdens nationer og menneskeheden tolerere dette holocaust, eller vil de handle?

EIR's landbrugsredaktør, Marcia Merry Baker, talte om spørgsmålet den 17. oktober ved det ugentlige borgermøde, LaRouchePAC 'National Town Hall Meeting'. Hun beskrev, hvordan Beasley, en amerikaner, der tidligere fungerede som guvernør i South Carolina, på World Food Day, den 16. oktober, sagde, at efter hans opfattelse nærer verden i dag en "sult efter samarbejde" såvel som en sult efter mad.

Verdensfødevareprogrammet vandt Nobels fredspris for deres arbejde og deres dedikation til bekæmpelse af sult. Baker sagde: "Jeg vil bare påpege, at Beasley, der blev udnævnt af præsident Donald Trump, var i Niger i Sahel-regionen i Centralafrika, da han hørte nyheden. Han sagde 'Wow' ca. fire gange. Men så sagde han, at årsagen til at Nobels fredspris er god, er fordi den gør opmærksom på denne historiske katastrofe. Sagen er, at det næsten kunne være præsident Trump, der fik del i prisen – ikke æren, for dette er en krise. USA er den største støtte for Verdensfødevareprogrammet, som bidragsyder og på anden vis. Virkningen af at det amerikanske præsidentskab handler på denne krise, kan bogstaveligt talt gøre en verden til forskel – ligesom præsident Trump agerer for rumforskning,

biovidenskab og agroindustriel styrke. Man kan forestille sig: et telefonopkald fra Det hvide Hus til præsident Putin, til præsident Xi, til kansler Merkel og andre for at agere mod hungersnøden og pandemiens holocaust, og ting vil ske”.

Baker erklærede, at pandemien ikke var forårsaget af virusset i sig selv, men af verdensøkonomiens faldefærdige tilstand: ”Dødstallet, der nu stiger fra både COVID-19 og sultpandemien, kommer fra sammenbruddet af det økonomiske system. Med hensyn til selve virusset eksisterer videnskaben og teknologien til at inddæmme sådanne patogener – mennesker, dyr eller planteliv. Men vi implementerer dem ikke. Med hensyn til fødevarer eksisterer videnskaben og teknologien ligeledes til at producere dem, men vi gør det ikke. Undtagelsen er Kina. Det er en politisk og moralsk krise, ikke en ressourcebegrænsning. Dette er, hvad der må ændres, i ånden af at reagere på nødsituationen”.

Hun fortsatte med at skildre: ”Der er specifikke faktorer, såsom græshoppeplagen, husdyrsygdomme og dårlige vejrforhold, der bidrager til faren. Men for det andet spiller hele den lavteknologiske produktionsplatform med lavt udbytte og usikre forhold ind. Dertil kommer COVID-19-virus med alle de dermed forbundne forstyrrelser. Lastbiler kan ikke krydse grænser for at levere pesticider eller fragte høsten. Landmænd kan ikke komme til deres marker. Landbrugskonsulenter kan ikke bevæge sig rundt. Og med den økonomiske krise har mange mennesker med marginalt eller intet arbejde simpelthen ingen midler til at købe mad, selvom der er mad på markederne”.

Beasleys opfordring til at tilføre de nødvendige midler til Verdensfødevareprogrammet er presserende – han har brug for 6,8 mia. \$, hvoraf donorer for indeværende kun har skænket 1,6 mia. \$. Men selv med disse midler ville det at stoppe hungersnøden kun være en midlertidig løsning. For at forhindre yderligere katastrofer kræves det, at verdensøkonomien transformeres ved at bringe verdens førende nationer sammen – især verdens to største økonomier, USA og Kina – for at

afslutte det massive infrastrukturunderskud i Afrika, Latinamerika, i dele af Asien og selv i egne af USA. Der kan ikke skabes sundhedsplejemæssige løsninger, så længe næsten halvdelen af afrikanerne ikke har elektricitet eller rent vand. Der må udvikles transportnet for at nå ud til mennesker, hvor de bor.

“The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economy – The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs” er ikke bare en god idé. Uden et program af dette omfang for en revolutionerende ændring af verdensøkonomiens strukturelle sammenbrud, står den menneskelige race over for en mørk tidsalder af hidtil usete proportioner. The “Green New Deal”, der faldbydes af Det Demokratiske Parti, er et program for masse mord. Præsident Trump og de af hans venner, såsom David Beasley, er i stand til at handle på denne nødsituation, hvis det amerikanske folk giver ham støtte til at gennemføre LaRouche-planen.